

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Olgou Stránskou ve věci

žalobce: **I. Y.**
narozený X, státní příslušník U.
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**

poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2019, č. j. OAM-147/ZA-ZA11-P07-2017, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 12. 2. 2019 napadl v záhlaví označené rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Žalobce namítl, že žalovaný postupoval v řízení neobjektivně a jednostranně, čímž porušil principy činnosti správních orgánů.
3. Podle názoru žalobce si žalovaný neopatřil aktuální informace o zemi původu a rozhodnutí nedostatečně odůvodnil.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že popírá oprávněnost námitek žalobce a nesouhlasí s nimi. Při posuzování žádosti vycházel z dostatečných informací, které shromáždil v

průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a dodržování lidských práv a svobod v zemi původu žalobce. Žalovaný má za to, že zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí. Po jejich posouzení však nezjistil žádné důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12, § 13, § 14, §14a či § 14b zákona o azylu, proto nebyla mezinárodní ochrana udělena v žádné z jejích forem. V podrobnostech žalovaný odkázala na napadené rozhodnutí a správní spis.

5. Při jednání konaném dne XX

Ze správního spisu zjistil soud následující skutečnosti:

6. Dne 19. 2. 2017 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Při poskytnutí údajů uvedl, že se narodil dne X v K. v D. oblasti U. Hovoří r. a u., je S. e. vyznání a byl v letech 2015 a 2016 veřejným činitelem strany M. S. (zastupoval přesídlence v O. a vystupoval na dobročinných koncertech). O mezinárodní ochranu žádá i jeho žena O. Y., nar. X. Ve vlasti spolu žili na adrese Ž., O., kde koupili letenku a přes K. přiletěli do P. V Evropské unii již byl v říjnu 2016 jako muzikant, a to ve S., P., N. i v Č. r., a to na základě ř. víza uděleného pro účast na tamních koncertech, které však byly z bezpečnostních důvodů zrušeny. Ke svému zdravotnímu stavu sdělil, že byl m. na K., kde utrpěl zranění při výbuchu a následně dostal transfúzi nakaženou virem H. a h.. O mezinárodní ochranu žádá proto, že jej hledá teroristická organizace. Mimo to mu bylo po odejití S. vyhrožováno a musí brát léky, aby zůstal na živu. Posílala mu je jeho matka z D., v O. mu je dát nemohli, žádali úplatek.
7. Při pohovoru konaném dne 22. 2. 2017 žalobce uvedl, že se narodil v K. a žil v D., kde vystudoval vysokou školu (je bakalář t. věd) a živil se jako p. Po prvním ročníku v roce 2000 byl jmenován d. c. Pak byl vyslán do Č. na službu. Na dotaz, proč jej má hledat d. teroristická organizace, uvedl, že byl p. a ředitelem rehabilitačního centra pro lidi ve složitých životních situacích (2001 – 2014), které bylo uchváčeno teroristy, kteří z něj udělali kasárna. Dodal, že má o tom článek. Dále uvedl, že také uchvátili i jejich chrám, jak plyne z vyjádření Institutu pro náboženskou svobodu. Jeho pomocníka, p., vzali jako rukojmí teroristé a chtěli ho zastřelit. Teroristická organizace jej hledá proto, že nedal souhlas, aby z rehabilitačního centra, kterému zasvětil svůj život a budoval ho 13 let, udělali kasárna. Centrum bylo dle žalobce zabráno teroristy v noci z 25. 6. 2014 na 26. 6. 2014, a dne 14. 8. 2014 pak zabrali i jejich chrám, jak plyne z předložených internetových článků. Na dotaz správního orgánu, zda po žalobci žádali souhlas se zabráním centra, což dle svých slov odmítl, žalobce řekl, že o souhlas nežádali, pouze přišli ozbrojenci a zadrželi všechny zaměstnance. Žalobce je uprosil, aby pustili ženy a staré muže, a on tam zůstal sám jako rukojmí, jako by s tím jako ředitel centra souhlasil. Dodal, že mezi teroristy bylo v uniformách se zbraněmi i několik jeho bývalých klientů, kterým pomáhal s osvobozením od drog. Rovněž o tom existuje dle žadatele několik článků z různých zdrojů. Žadatel dále pokračoval, že v noci jej jeho bývalí pacienti pustili a řekli, aby utekl. Vysvětlil, že i když byli v organizaci D., vážili si jej, protože jim dříve pomohl. Následně ještě v noci vzal ženu, a kamarádi je odvezli v různých autech, která měnili, na území, které bylo pod kontrolou U., konkrétně do města J., za kterým byl kontrolní bod, který náležel U. Odtud odjel do O., protože tam měl ještě jedno rehabilitační centrum. Do města J. se pak dle jeho slov již nevrátil a rovněž na území D. pak už nikdy nebyl. Dodal, že zjistil, že po něm na území D. bylo vyhlášeno pátrání, a rovněž že jeho pomocníka

jménem Ch. zadrželi a vyslýchali. Dle žadatele o tom OBSE měla v Bruselu referát a je o tom i článek, který doložil. Na dotaz, jak zjistil, že po něm bylo v D. vyhlášeno pátrání, žalobce uvedl, že mu volali jeho bývalí pacienti a říkali, co se stalo s majetkem centra, že po něm bylo vyhlášeno pátrání, a že pátrají i po episkopovi. Informace mu z úcty sdělovali bývalí pacienti začátkem srpna 2014. V té době již byl v O., kde poskytl rozhovor místní televizi na základě pozvání M. S. S ním má fotografie ve svém telefonu.

8. K dotazu žalovaného, zda s manželkou utíkali ve spěchu, žalobce řekl, že vzal jen manželku a kytaru, protože věděl, že ve S., kde je jejich pobočka, zastřelili šest jejich p., a proto na nic nečekal. Potvrzení o vzdělání a léky mu posílala jeho matka. V D. měl problémy i dříve, konkrétně začátkem června 2014, kdy se modlili za mír na U. na jednom z D. náměstí. D. ještě neexistovala, ale lidé ve vojenském oblečení, kteří měli nášivky „r. p. armáda“, je bili, protože D. neuznává ani jednu z křesťanských denominací kromě r. p. c. Po této události se obrátil na policii, ale ta pomáhala více separatistům než jim. Na dotaz žalovaného, zda mohli proti postupu policie podat stížnost, žalobce uvedl, že mu jeho bratranec S. I. Č., který je p., řekl, aby nikam nechodil a nic nedělal, protože je to životu nebezpečné. Dodal, že lidi, kteří šli na policii, byli ráno nalezeni v lese mrtví se zavázanýma rukama. Ke skutečnosti, jak se jim podařilo překročit kontrolní bod u města J., žalobce řekl, že tehdy existovaly jen kontrolní body, které vytvářela U., ale kontrolní body D. ještě neexistovaly. S překročením kontrolního bodu neměl potíže, protože tam žil 37 let, zná všechny cestičky. Problémem bylo podle něj poté přežít v O. Na dotaz, proč se rozhodl jít právě do O., uvedl, že tam bylo jedno z 26 rehabilitačních center s názvem Dům naděje (ostatní byly v R., D. či na K.), které za 14 let své činnosti otevřel, aby pomáhal lidem v těžkých životních situacích, především s problémy s drogami a alkoholem, bez domova a lidem, kteří vycházeli z vězení nebo z války. Šlo o křesťanskou misi, pomoc bližnímu. Po příjezdu do O. hned vystupoval v televizi, kam jej pozval M. S., o čemž má potvrzení, a dále vystupoval na koncertech a v nemocnicích. V centru O. došlo k několika výbuchům, a po výbuchu, ke kterému došlo dne 2. 7. 2015, žalobce spolu se S. pořádal dne 5. 7. 2015 akci „Nebojíme se“. Jejich spolupráce začala dle žalobce dne 3. 7. 2015 u vybuchlé kavárny. Mezi srpnem 2014 a červencem 2015 se účastnil asi 40 akcí zaměřených na sjednocení U. Jednalo se o koncerty pro vojáky, raněné, děti přesídlenců, a také do svého rehabilitačního centra přijímal rodiny s dětmi, které utíkaly před bombardováním. Shrnul, že se v O. stal známým člověkem. Členem konkrétní politické strany nebyl. Jeho problémy v O. začaly po propuštění S. Věděl, že ve S., kde je jejich pobočka, zastřelili šest jejich p., a proto podle něj na nic nečekal.
9. V říjnu 2016 začaly chodit SMS a volání s výhrůžkami. Jednalo se o neznámá telefonní čísla. Všechny SMS a obrázky si uchoval a obrátil se na policii. Tam mu ale bylo řečeno, že je přesídlenec a z tohoto důvodu je to věc S. b. U. (dále jen „S.“). Na tu se obrátil koncem ledna 2017, ale řekli mu, že je stejný zrádce jako jeho bratranec p., a na jeho stížnost nereagovali. Na dotaz, zda existuje na U. nějaký nadřízený orgán S., uvedl, že žádný takový nezná, mohl by to být snad prezident U. Následně mu došly léky. K dotazu žalovaného na vyhrožování uvedl, že dostal tři výhrůžné SMS a asi pět až šest volání. Naposledy telefonát z neznámého čísla ani nepřijal. Při telefonickém hovoru mu někdo říkal, aby jel za S. do K., a pak, aby jel do D. Dále mu vyhrožovali, aby už nekázal a nevystupoval v televizi a že už neuvidí svou manželku. Když pak přišla SMS a jeho manželka začala plakat, pochopil, že je třeba odjet do zahraničí. Neví, kdo stál za výhrůžkami ani čeho chtěl dosáhnout. Dodal, že je v zemi nepořádek. Jako přesídlenec není občan U., nemůže hlasovat, podat oznámení a nemůže žádat léky. Je to zakotveno v

zákoně U.. Má pas s razítkem D. a potvrzení přesídlenec. Zdravotnická pomoc stojí 2000 dolarů, ale jedná se o úplatek, nikoliv o zdravotní zabezpečení jako v ČR.

10. Dále uvedl, že byl v září 2016 zatčen policií v centru O., kde vystupoval na koncertu na náměstí, kterému přihlíželo asi 500 lidí, aniž by se něčeho dopouštěl. Uvedl, že je to na Y. T. Tehdy podle něj pochopil, že pohár jeho trpělivosti přetekl. Policisté přišli, zatkli jej, nic mu neřekli, a po dvou hodinách urážek a výsměchu ho propustili. Na jednání policie si stěžoval policii i S., ale policie mu řekla, že je přesídlenec a má se jím zabývat S., a ta mu řekla, že je zrádce. Na dotaz, kdy se obracel na policii a S., uvedl, že až po výhrůžkách na konci roku 2016.
11. K otázce, zda by se mohl přestěhovat do jiné části U., kde je lepší bezpečnostní situace, uvedl, že neměl tu možnost. Uvedl, že ztratil dva a půl roku v O., kde dostal potvrzení pro přesídlenec, ztratil práva a vznikly mu zdravotní problémy spojené s léky, které potřebuje každý měsíc a které jsou velmi drahé.
12. Ke svému onemocnění uvedl, že byl nakažen infikovanou transfuzí na přelomu let 1999 a 2000. O nemoci se dozvěděl po dvou měsících. V roce 2005 mu stanovili léčbu, která byla zaměřena na boj s H., přičemž léky musí brát každý den v přesně stanovenou dobu a není možné je vynechat, protože jinak mu hrozí smrt. Problémy s obstaráváním těchto léků začal mít, když začala válka. Léky je možné na U. získat jen na základě registrace ve zdravotnickém zařízení, kde je vedena pacientova dokumentace. Měl dostávat v D., ale přijel do O. Tuto situaci podle něj řešil tak, že léky pro něj vyzvedávala matka, která mu je za úplatu posílala přes známé. Dodal, že lék se vydává v dávce na 3 měsíce, a po dobu dvou a půl roku to fungovalo tímto způsobem. Po dvou a půl letech ale již v D. tyto léky nebyly. Na dotaz, proč se neregistroval ve zdravotnickém zařízení v O., žalobce uvedl, že se zaregistroval, ale nabídli mu prášky, které podle něj vyrobili v minulém století, a místo jedné tabletky by musel brát šest tablet. To by podle něj jeho játra nevydržela a po měsíci by zemřel. Na dotaz správního orgánu, zda má informace o léčbě jiných osob se stejnou diagnózou na U., uvedl, že s nimi není v kontaktu. V O. s takovými lidmi v kontaktu byl, ale byli bohatí a mohli si dovolit jiné věci než on. Léky má na dva měsíce, ale přeregistrace z O. do K. by trvala asi 5 měsíců. Nadto se obává, že by mu i v K. předepsali stejné staré léky, protože léky, které potřebuje, si mohou dovolit pouze bohatí lidé. K léčbě ž. uvedl, že má h. uvnitř krve a je to rozdílná věc než ž. M. S. mu zaplatil léčbu h., ale 30 % viru mu zůstalo v játrech. Jelikož musel z U. odjet, nebyla léčba dokončena. Dlouhodobě ji neléčil léky, pouze bral léky na H., a pak měl tuto tříměsíční léčebnou kúru. Dodal, že má mezinárodní certifikát, že není h. ani n.
13. K dotazu žalovaného, proč si pro žádost o mezinárodní ochranu vybral právě Českou republiku, žadatel uvedl, že zde má několik přátel p. v P. a K. V., kteří mu doporučili přijet a řekli mu, že bude sloužit u c. Dále jej zvou i do N., ale v České republice nemá tak velkou jazykovou bariéru a jeho manželce nabídli pracovat v hotelu. Vlast se rozhodl opustit dne 6. 2. 2017, když mu přišla výhrůžná SMS a pochopil, že tam nemůže dále žít. Prodal tedy drahou zvukovou aparaturu, a koupil letenky. V návratu do vlasti mu brání obava o jeho život, neboť mu teroristická organizace D. nemůže zapomenout jeho společenskou činnost s M. S. a také by mu nebyla poskytnuta potřebná léčba.
14. Napadeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Konstatoval, že důvodem žádosti žalobce je obava z pronásledování D. pro sympatizování s M. S. a účast na veřejných akcích, kde zastupoval

přesídlenec z D., a dále obava z nedostupnosti léčby. Žalovaný vycházel z Informace OAMP, U., Situace v zemi: Politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby ze dne 14. 9. 2018, Zprávy Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva o stavu lidských práv na U. za období 16. 5. - 15. 8. 2018, ze dne 19. 9. 2018, Zprávy Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických, o svobodě vyznání na U. v roce 2017 ze dne 29. 5. 2018, Informace Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 16. 5. 2018, č. j. 110372/2018-LPTP, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Informace z oficiálních internetových stránek prezidenta U. ze dne 28. 11. 2018, Prezident podepsal zákon o zavedení stanného práva (válečného stavu) na U., ze Zákona U. č. 2630-VIII, o schválení Výnosu prezidenta U. „O vyhlášení válečného stavu na U.“ ze dne 26. 11. 2018, Výnosu prezidenta U. č. 393/2018, o zavedení stanného práva (válečného stavu) na U. ze dne 26. 11. 2018, z informací MEDCOI, Informace sítě místních lékařů pracujících v zemi původu, ze dne 9. 5. 2018, č. j. BMA 11088, Dostupnost léků pro léčbu H./A., ze dne 6. 2. 2018, č. j. BMA 10672, Dostupnost léčby ž. včetně dostupnosti léků, ze dne 23. 4. 2018, č. j. BMA 11042, Dostupnost léčby ž., H./A., cirhózy jater a deprese včetně dostupnosti léků a z informace MEDCOI, Informace belgického Generálního ředitelství úřadu pro cizince ze dne 6. 6. 2018, č. j. BDA-20180525-UA-6828, Přístup k léku r. pro léčbu H./A. Mimo toho se seznámil s trestním příkazem Okresního soudu v K. V. ze dne 13. 8. 2018, č. j. 1 T 90/2018-71, ve věci pokusu přečinu u. n. z. a přečinu v. žalobce. Dříve obstarané zprávy o situaci v zemi původu žalobce žalovaný nevyužil, neboť, jak sám uvedl, je nahradil aktuálnějšími materiály.

15. Žalovaný uvedl, že z výpovědi žalobce neplyne, že by mu bylo ve vlasti bráněno v aktivitách na podporu celistvosti U. a M. S. Pronásledováním ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu dle žalovaného není ani zadržení žalobce policií, neboť byl tento incident zcela ojedinělý. Žalobce se nestal terčem zájmu policejních složek či justice. Žalovaný dále doplnil, že původcem vyhrožování anonymními telefonáty a textovými zprávami nebyl stát, nýbrž jím měla dle tvrzení žalobce být D., přičemž původcem pronásledování může být i soukromá osoba, pokud není stát ochoten či schopen poskytnout proti takovému jednání ochranu. Takové skutečnosti však žalovaný nezjistil. Žalovaný tedy neshledal důvod k udělení azylu podle § 12 zákona o azylu. Na území České republiky nebyl žádnému příbuznému žalobce udělen azyl, a tudíž není dán důvod k udělení azylu podle § 13 zákona o azylu.
16. Žalovaný neshledal ani důvod k udělení azylu podle § 14 zákona o azylu. Z vyjádření Nemocnice n. B., Kliniky infekčních, parazitárních a tropických nemocí ze dne 5. 9. 2017 plyne, že u žalobce je nutná doživotní léčba infekce viru H. a v budoucnu bude nutná i léčba h., byť v současné době nemá známky pokročilého j. onemocnění. Žalovaný ovšem zjistil, že na U. je dostupná péče o H. p. i léčba h., byť v České republice je zdravotní péče na vyšší úrovni. Žalobci podle žalovaného nic nebrání v registraci do příslušného zdravotnického zařízení v O. a léčit se v něm. Dodal, že žalobci byl v O. přiznán invalidní důchod. Podle žalovaného tedy vzhledem k dostupnosti léčby v případě žalobce nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele.
17. Žalovaný neshledal důvod ani k udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Žalobci nehrozí uložení či vykonání trestu smrti. Z vlasti vycestoval na základě platného cestovního pasu a českého pobytového víza, přičemž z jeho výpovědi nevyplývá, že by měl

problémy s orgány státu či bezpečnostními složkami. Dle zpráv o zemi původu nehrozí žalobci za žádost o mezinárodní ochranu žádný postih. Osoby navracející se po delší době ze zahraničí nejsou nijak diskriminovány a obvykle čelí pouze praktickým potížím s propadlými doklady, neznalostí nových pravidel či zpretrhanými rodinnými a sociálními vazbami. K bezpečnostní situaci na U. konstatoval, že po podepsání Minských dohod v roce 2015 se relativně stabilizovala a konflikt se omezuje na D. a M. Žalobce sice pochází z D. oblasti, avšak má k dispozici vnitřní přesídlení, o čemž svědčí i skutečnost, že již v roce 2014 přesídlil s manželkou do O., zaregistroval se tam k dočasnému pobytu a našel si ubytování. Vycestování žalobce by tedy nebylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

18. Žalovaný uzavřel, že na území České republiky nebyla žádnému příbuznému žalobce udělena doplňková ochrana, a tak není dán důvod k udělení doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu.
19. Soud posoudil žalobu v rozsahu uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozhodnutí podle čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany. Soud v předmětné věci rozhodl podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení takový postup soudu akceptovali.
20. Podle § 68 odst. 3 správního řádu: *„V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.“*
21. Podle § 23c písm. c) zákona o azylu: *„Podkladem pro vydání rozhodnutí mohou být zejména přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství o státu jejího posledního trvalého bydliště.“*
22. Soud k úvodní námitce žalobce, že žalovaný postupoval neobjektivně a jednostranně, čímž dle žalobce porušil principy činnosti správních orgánů, konstatuje, že žalobce svou námitku nedoplnil o další skutkovou či právní argumentaci, a proto ji není možné považovat za řádné žalobní tvrzení ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58), a proto se soud touto argumentací nezabýval.
23. Soud k námitce žalobce, že si žalovaný neopatřil aktuální informace o zemi původu žalobce, konstatuje, že žalovaný vycházel z Informace OAMP, U., Situace v zemi: Politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby ze dne 14. 9. 2018, Zprávy Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva o stavu lidských práv na U. za období 16. 5. - 15. 8. 2018, ze dne 19. 9. 2018, Zprávy Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických, o svobodě vyznání na U. v roce 2017 ze dne 29. 5. 2018, Informace

Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 16. 5. 2018, č. j. 110372/2018-LPTP, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Informace z oficiálních internetových stránek prezidenta U. ze dne 28. 11. 2018, Prezident podepsal zákon o zavedení stanného práva (válečného stavu) na U., ze Zákona U. č. 2630-VIII, o schválení Výnosu prezidenta U. „O vyhlášení válečného stavu na U.“ ze dne 26. 11. 2018, Výnosu prezidenta U. č. 393/2018, o zavedení stanného práva (válečného stavu) na U. ze dne 26. 11. 2018, z informací MEDCOI, Informace sítě místních lékařů pracujících v zemi původu, ze dne 9. 5. 2018, č. j. BMA 11088, Dostupnost léků pro léčbu H./A., ze dne 6. 2. 2018, č. j. BMA 10672, Dostupnost léčby ž. včetně dostupnosti léků, ze dne 23. 4. 2018, č. j. BMA 11042, Dostupnost léčby ž., H./A., cirhózy jater a deprese včetně dostupnosti léků a z informace MEDCOI, Informace belgického Generálního ředitelství úřadu pro cizince ze dne 6. 6. 2018, č. j. BDA-20180525-UA-6828, Přístup k léku r. pro léčbu H./A. Uvedené informace soud považuje pro posouzení relevance výpovědi žalobce za dostatečně aktuální. V tomto ohledu lze poukázat na skutečnost, že žalovaný nevyužil dříve opatřené zprávy o zemi původu žalobce, nýbrž je nahradil aktuálními. To svědčí o snaze žalobce vycházet ze skutečně aktuálních informací. Žalobce přitom nespecifikoval, jakou informaci o zemi původu pokládá za zastaralou, a proto soud setrval na povšechném závěru, že žalovaný si v souladu s § 23c zákona o azylu opatřil přesné a aktuální informace o vlasti žalobce, a to z různých zdrojů, a námitka žalobce tedy není důvodná.

24. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že žalovaný v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodnil. Žalovaný posoudil relevanci výpovědi žalobce ve vztahu k důvodům pro udělení azylu i doplňkové ochrany, přičemž neopomněl žádnou její část. Vypořádal se s akcentovanými anonymními telefonáty a textovými zprávami, veřejnou aktivitou žalobce na podporu celistvosti U. i M. S. a vypořádal se i s otázkou dostupnosti léčby h. a péče o H. p. V odůvodnění napadeného rozhodnutí strukturovaně a srozumitelně vyložil, proč není v případě žalobce dán důvod k udělení mezinárodní ochrany podle jednotlivých ustanovení zákona o azylu. Svou úvahu přitom založil na relevantních podkladech, jak soud uvedl výše. Soud proto nedospěl k závěru, že by žalovaný v předmětné věci postupoval v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu, neboť je odůvodněním napadeného rozhodnutí srozumitelně vyloženo, na základě jakých důvodů žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu, a nejsou vynechány ani úvahy žalovaného při posuzování argumentů žalobce.
25. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji výrokem pod bodem I podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Soud dále výrokem pod bodem II podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. srpna 2019

Olga Stránská, v. r.
soudkyně